

۲۰۱۵/۱۱/۱۱

نظر محمد مطمئن

کابل بانک کی ناخبره طالب بریدگر

ځینې خلک وايي چې الله جل جلاله دي سړی د حکومت له توره او تعقیب څخه ساتي که یو ځل یې درپام شول او د حکومت توري شوي بیا بڼه ورځ نه لري.

په تیرو ۱۴ کلونو کې ځینو خلکو په پټو سترگو کړني د حکومت په نوم وکړي، چا په کې شخصي دښمنی وپاللي، چا په کې د پیسو په مقابل کې د پردیو له پاره جاسوسي وکړه او چا په کې د سوداګرو څخه د پیسو ترلاسه کولو له پاره د حکومت له نوم څخه سوء استفاده وکړه.

ځینې ناخبره او بی گناه افغانان د گوانتانامو او باگرام زندانو ته یورل شول، کلونه وروسته معلومه شوه چې د شخصي تربیګنی او یا هم بهرنیانو ته د ژباړونکي له پښتو سره نابلدي له امله هغه خوار افغان تر گوانتانامو او باگرام زندانو پوري رسېدلي وو، په لومړیو وختونو کې د بهرنیانو سره ډیری ژباړونکي تری ژبي وو.

د اپریل میاشتې ۱۴مه ۲۰۱۵ زکال و، زه او یو بل ملګری یوځای د کابل ښار په څلورمه کارته کې د کابل بانک یوې نمایندګي ته ورغلو، زما ملګري ته څو ځله نورو ملګرو ویلي چې لږ په جمله کې بدلون راولي، هغه تراوسه هم له ستونزو سره سره د ملګرو داخبره نه ده منلي چې خپل سپین پاچ او یا غټه توره لنګی له سره لیري کړي او پر ځای یې پکول او یا همدلته سپینه مروجه خولی وکاروي.

داوخت داسې ورځې دي چې د طالبانو بریدونه کابل ښار کې زیات شوي، طالبانو ډلیر بریدونه په حکومتي ځایونو کول، داچې د نوي کابل بانک ځینې څانګې او په مجموع کې اوس مهال ټولې څانګې د افغان حکومت د کارکوونکو معاشونه ورکوي، له همدې امله څوځله د کابل بانک نمایندګي په ولایتونو کې د طالبانو له خوا په ښه شوي.

بانک د ودانۍ په درېم پور کې دی، لومړی چې دروازي ته ننوتلو هلته امنیتي کسان ټوپک په لاس وپریږدي ولاړ وو، دویم پور کې د خاورو ډکې بوجی ایښي وي او وسله په لاس امنیتي کسانو د ټوپکو مشوکي ورڅخه را ایستلي وي، همدلته یې تلاشي هم وکړه، درېم پور کې هم امنیتي کسان د بانک دروازي مخکې ولاړ و، تلاشي یې کوله، او د درېم او څلورم منزل په نیمايي کې هم امنیتي کسان د خاورو څخه له ډکو بوجیو شاته ناست وو، د ټوپکو شپیلې یې همدې د تلاشي ځای ته برابرې کړي وي.

رښتیا هم په دې ورځو کې کابل ښاریان زیات ویریدل، د طالبانو حملې زیاتي شوي وي، د کابل بانک نږدې دهرې نمایندګي همدا حالت وو.

د بانک مدیر ته دوه کسان ورغلل، هلته د هغه په ځانګړي دفتر کې ورسره کیناستل، مدیر یې د پیسو د وپشلو غرفې څخه یو تن کارکوونکی (صراف) خپل دفتر ته ورغوښت، هغه ته یې د یادو دوو کسانو سپارښ وکړ چې ژر پیسې ورته ورکړي، په کابل بانک کې ډیر وخت ځکه زیاته ګڼه ګونه وي چې د عامو خلکو سربریره دولتي مامورین له همدې بانک څخه معاشونه ترلاسه کوي، د امنیتي ادارو کسان هم همدې بانکونو ته د معاش اخستلو له پاره ځي، نو که سړی په کې واسطه ولري ښه کار کوي، له انتظار څخه بچ کيږي.

مدیر ډیر ژر د یادو دوو کسانو کار ورته خلاص کړ، پرته له نوبت څخه هر څه یې ورته تیار کړل، یواځې د پیسو اخستلو تر غرفې همدې د مدیر میلنو زحمت وکړ، او سم له واره یې خپلې پیسې تر لاسه کړي.

زه او ملګری ولاړ وو، خپل نوبت ته مو انتظار کاوو، زما د بانک د دروازي په پولیسو کې ځکه فکر کوو، چې کله موږ بانک ته ننوتلو ټولو پولیسو په ځیر ځیر کتل، او بیا یې هم زما ملګری تر څار لاندې نیولی وو، دغه ځوان چې جګه ونه لري، غټې څنې یې پرې ایښي دي، لویه سپینه لنگوټه یې پر سر وي، غټ کندهاري کالي چې ډیر کله سپین رنگه وي پر تن کوي، ځادر یې پر ځان تاو کړی وي، کټ مټ لکه د طالبانو د وخت د هغوی قومندان چې وي، مګر هغه انجنیر دی، په دعوت جهاد پوهنتون کې هم په همدې جمله کې هغه اوسیدلی وو، یواځې داچې هغه وخت کې یې پکول په سر کاوو، د طالبانو له راتګ سره بیا هغه لنگوټه پر سر کوله، او له کورنیو او بهرنیو موسیساتو سره په تیرو ۱۴ کلونو کې د کار پر مهال یې هم همدا جامه کارولي ده.

پولیس وارخطا وارخطا ایسته دورې کیدل، زه شکمن شوم، ملګري ته مې وویل چې ممکن پولیس پر تا شکمن شوي وي، هغه ویل چې بریدګر خو بانک ته په دغسي جامه کې نه راځي، ورته مې وویل چې دوی خو روزل

د پاڼو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په ځیر و لولئ

شوي نه دی، بس غواړي چې یو څه وکړي، بیا چې ستا پوښتنه کيږي چې انجنیر دی، کابل کې یې کور دی، همدلته اوسېږي دا کار به میاشتي وخت ونیسي، غوښتل مې چې د پولیسو خواته ورشم، خو دغه حالت بانک ته راغلي نور خلک او په ځانګړې ډول میرمنې هم وارخطا کړي، ځینې میرمنې له پیسو اخستلو پرته له بانک څخه ووتلي. د پولیسو یو تن د بانک مدیر ته ورغی، هغه ته په غور کې وپسیندی، خبرې یې ورته وکړي، زه نور هم شکمن شوم، زما ملګري ته مې وویل چې خبره ستا اړوند روانه ده، هغه خنډل، ویل یې مې یې بنوروه چې دوی دومره ویره لري، او له هرچا څخه ویريږي، دا خو دوی له پاره ښه نه ده، ځکه دوه ځله یې مور تلاشي کړو، نه راسره کومه وسله شته او نه هم په پټه بانک ته ننوتلي یو.

د بانک مدیر په منډه له خپل دفتر څخه ووت، د باندې ولاړ، لږ وروسته د پولیسو له څو تنو سره د بانک مرستیال مدیر د بانک عمومي سالون ته را دننه شو، وارخطا وارخطا یې کتل، پولیسو په اشاره کې هغه ته شکمن بریدګر انجنیر ور وښود، کله چې هغه دغه د سپینې پګړۍ ځوان ولید، ډیر ژر بیرته د بانک له عمومي سالون څخه ووت، له پولیسو سره یې خبرې وکړي، لږ وروسته هغه او د بانک مدیر بیرته خپلو کارځایونو ته راغلل، کیناستل، کار نورمال روان وو، هر څه مې څارل، ځکه په همدې ورځ د بانک سخت امنیتي تدابیر هسي هم وپرونکي وو، مرستیال مدیر ته د لاسلیک اخستلو له پاره ورغلم، هغه بل تن ته کیسه کوله، چې د خدای فضل وشو، که نن زه نه وای لویه رسوایی به په بانک کې جوړه شوې وای، هغه ویل چې پولیسو غوښتل د بانک منځ کې دغه د سپینې لنگوټې لرونکي کس ولچک او زولانه کړي او هغه د بریدګر په تور باندې ونیسي، د بانک مدیر هم د همدې مشتري له قواری سره نابلده وو، خو داچې دغه ځوان ما ته څو ځله راغلی او له همدې بانک څخه یې مخکې هم پیسې اخستي دي، له همدې کبله وو چې ما هغه پېژاندی چې کله ناکله همدې بانک ته د پیسو اخستلو او یا پیسو ساتلو له پاره راځي.

پولیسو تابیا نیولي وه چې هغه خوار د بریدګر طالب په نوم ونیسي، مدیر هوښیاري وکړه، زما سره یې خبره شریکه کړه، زه پورته منزل ته تللی وم، که همدلته ناست وای، نو سمدستي به مې هغوی پوه کړی وای چې دا زموږ مشتري دی.

هغه ډیره خفه ښکاریدې، ماته یې وویل چې زه خو دا ځوان پېژنم، چې کله همدلته بانک ته راشي هغه ډیر ښه اخلاق کوي، اوس به یې همدا خوار د بریدګر طالب په نوم نیولی وای، او بیا چې داخبره سپینه کیدای ډیره اسانه به نه وای، بل داچې زموږ د بانک نوم به هم بدنام شوی وای، او ولي به زموږ امنیتي کسانو بې گناه تن د نورو خلکو په مخ کې نیوی، هغوی به ویره لرله چې بریدګر ځان وانه لوزوي نو په همدې یې هم فکر کاوو چې څه ډول عملیات پر هغه ځوان وکړي.

همدا انجنیر وایې چې د کوم کار له پاره چیرته ځم، له سخت تکلیف سره مخ کيږي، هغه وایې چې یوځل د کوم وزارت مرستیال ته له نورو انجنیرانو سره یوځای دهغه دفتر ته ننوتم، هغه له وارخطایي سره سره راته وویل چې ته د لومړۍ کړنې قومندان یې که انجنیر؟ په دغسي جامه کې ستا راتګ مناسب نه دی.

که د سړي خپله اصلي افغاني جامه پر تن وي، نه یواځې په کابل ښار کې بلکې په شمالي ولایتونو کې هم له ستونزو سره مخ وي، زما یو بل ملګری چې لویه ژیره یې درلودله، یوځل جوزجان ته ولاړی، له هغې خوا څخه چې راتلی، د ژیرې ویښتان یې کم کړي وو، ډیر حیران شوم، هغه راته وویل چې له دې لوري د تلاشيو پر مهال یې ډیر زیات په تکلیف کړم، سخته تلاشي او دا به یې ویل چې طالب استي، نو ځکه مې له هغې خوا څخه د ژیرې ویښتان لند کړل.

اوس خو داهم پکې شته چې لنگوټه لرونکي سړی که کوم دولتي ادارې ته ننوځي نو د هغه پګړۍ له سره لیری کيږي او کله ناکله یې امنیتي کسان د خلاصیدو غوښتنه هم کوي.

پای